

Karolino, ratuj nas

T. Anna Piatek
M. Jan M Gladysz

Lud

W cza-sach nie wo-li ten swiat po-wi-ta-la czwar-ta dzie-
 W mo-d;it-wie, pra-cy ci-cho do-ra-sta-la, w szcze-rej do-
 Gdy ciez-kiej pró-by go-dzi-na wy-bi-la i kat sie
 Jest piek-nym wzo-rem bez-kre-snej wier-no-sci, jej groz-ba
 Niech na-sze du-sze chro-ni zaw-sze z nie-ba prze-cud-ny

4

L

ci - na u Kóz - ków w ro - dzi - nie. Ro - dzi - com ra - dosc, Pa - nu Bo - gu
swie - tej Pa - nien - ki mi - lo - sci. W nie - ziom - nej wie - rze wciaz sie u - ma -
tar - gnał na jej zy - cie mło - de, o - dwa - nie cno - ty czy - sto - ści bro -
smier - ci o - kru - tnej nie zła - mie. Szła przez te zie - mie, a - le ku wiecz -
a - niol, Lu - du Kwiat Prze - czy - sty, by ziem - ska dro - ge prze - byc tak jak

7

L

chwa - la w tym no - wym zy - ciu od - tad już po - ply - nie. ref. Tys, Ka - ro -

nia - la, by wcze - snie doj - rzec do pe - ni świe - to - ści.

ni - la, ze złem na za - dna nie po - szła u - go - de.

no - ści i w po - slu - szeń - stwie w trud - nym Stwór - cy pla - nie.

trze - ba, ze - by o - dna - leżc skarb szcze - scia wie - czy - sty.

10

L

li - no pa - tron - ka na - sza! Przy - gar - nij w swo - je czy - ste ra -
pol - skiej wsi i mło - dzie - zy! Ra - tuj kaz - de - go, któ - ry nie

13

L

mie - na na - sze ro - dzi - ny, mło - dych i dzie - ci, niech sie w ich
wie - rzy, ze tyl - ko w Bo - gu ma o - ca - le - nie i w Sy - nu